

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Lukáše Pišvejce a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **A. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvu vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025, čj. OAM-789/BA-BA07-VL11-PŘZ-2025, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2025, čj. 62 Az 34/2025-16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025, čj. OAM-789/BA-BA07-VL11-PŘZ-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o propuštění ze zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e), odst. 10 zákona 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), tak, že je žalobce nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu žalovaný stanovil dobu trvání zajištění do 1. 11. 2025.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem napadené rozhodnutí zrušil. Krajský soud uvážil, že odůvodnění doby trvání zajištění obsažené v napadeném rozhodnutí, toliko odkazem na původní rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2025 o zajištění žalobce, je zcela nedostatečné. Toto pochybení způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Podle krajského soudu není vůbec zřejmé, na základě čeho je nutné trvání zajištění právě po stanovenou dobu a nikoliv po dobu kratší. Krajský soud tedy nemohl přezkoumat, zda žalovaný při aplikaci správního uvážení stran této otázky jej nezneužil, resp. nepřekročil jeho meze.

II. Kasační stížnost

[3] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, jejíž důvody lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel má za to, že jeho rozhodnutí je řádně odůvodněno, a tudíž není stíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Stěžovatel tvrdí, že byť v napadeném rozhodnutí není odůvodnění délky zajištění výslovně řešeno, s ohledem na neměnnost poměrů žalobce v posuzovaném případě postačuje odkaz na původní rozhodnutí o zajištění ze dne 21. 7. 2025, v němž byla tato otázka vypořádána. Okolnosti relevantní pro stanovení doby zajištění navíc podle stěžovatele vyplývají i ze spisového materiálu a z jeho vyjádření k žalobě.

[5] Žalobce se k věci nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., s účinností od 1. 4. 2021, platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikturních ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení Nejvyššího správního soudu z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele s. ř. s. zákonem č. 77/2021 Sb. (usnesení NSS ze dne 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[7] Kasační stížnost podanou žalovaným správním orgánem pak lze považovat za přijatelnou především tehdy, pokud by bylo shledáno zásadní pochybení krajského soudu při výkladu hmotného nebo procesního práva, případně pokud by tento soud nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu (usnesení NSS ze dne 29. 11. 2023, čj. 1 Azs 203/2023-48, bod 9, a tam citovaná judikatura).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Žádná část kasační argumentace uplatněné v nyní projednávané věci podle Nejvyššího správního soudu nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře NSS řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu při výkladu hmotného nebo procesního práva. Východiska krajského soudu jsou naopak v souladu s ustálenou judikaturou, od níž nemá Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal zásadní pochybení krajského soudu v závěru, že odůvodnění výrokové části napadeného rozhodnutí v rozsahu, v níž určuje dobu zajištění žalobce do 1. 11. 2025, neodpovídá zákonným náležitostem ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Z prostého konstatování, že žalobce

pokračování

„je i nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců, a to do dne 1. 11. 2025, jak bylo stanoveno původním rozhodnutím správního orgánu“, nejsou seznatelné skutečnosti, které by podle žalovaného odůvodňovaly dobu trvání zajištění, správní soud je tudíž nemůže přezkoumat, ač je k tomu podle ustálené judikatury kasačního soudu povinen (viz např. krajským soudem citovaný rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2011, čj. 1 As 119/2011-39, bod 39).

[11] Stěžovatel se mýlí, pokud argumentuje, že rozhodovací důvody mohou být nahrazeny pouhým odkazem na jiné správní rozhodnutí, resp., že by správní soud měl oporu pro výrok napadeného rozhodnutí dohledávat ve správním spisu či ve vyjádření k žalobě. Takový náhled je v rozporu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Předmětem soudního přezkumu je totiž právě správní rozhodnutí, jímž žalovaný *„finálně promluvil“*. Nedostatky jeho odůvodnění nelze dodatečně zhojit ve vyjádření v soudním řízení, které by obsahovalo podrobnější rozbor skutkové či právní problematiky, resp. odkazem na obsah správního spisu (rozsudek NSS ze dne 4. 8. 2021, čj. 10 Afs 352/2019-26).

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce jako úspěšný účastník by měl právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, avšak podle obsahu soudního spisu mu žádné náklady v tomto řízení nevznikly. Proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu